

Δήμητρα Κόντου: Ανάβοντας κεριά ευγνωμοσύνης στην μνήμη της Τ. Ιεροθέου 0.2013

Ειλικρινά χαίρομαι κάθε φορά που μου

δίνεται η ευκαιρία να μιλήσω για πρόσωπα αγαπημένα, που άφησαν ανεξίτηλα τα σημάδια της παρουσίας τους στην δική μου και όχι μόνο ζωή.

Για μια ακόμη χρονιά αισθάνομαι χρέος ιερό και καθήκον άγιο, να αναφερθώ πάλιν και πολλάκις στην μακαριστή πλέον Δήμητρα Κόντου, η οποία τέτοιες ημέρες, **(9 Οκτωβρίου 1999)**, έφυγε από αυτήν την πονεμένη ζωή, για την άλλη ζωή, που τόσο αγάπησε και πόθησε.

Προβληματίστηκα αν πρέπει να ξαναγράψω για την Δήμητρα Κόντου, άλλωστε το έχω κάνει ήδη πολλές φορές, τί να πω έτι επιπλέον γι' αυτόν τον τόσο χαρισματικό άνθρωπο, αφού τόσοι και τόσοι έχουν μιλήσει για το πρόσωπό της και μάλιστα πιο έμπειροι από εμένα, δεν ήξερα αν πρέπει πάλι, μα αυτό που αισθανόμουν μέσα μου, είναι ότι δεν πρέπει να ξεχνάμε τους ευεργέτες μας, να μην διαγράφουμε τις δροσερές πηγές από τις οποίες ήπιαμε το πνευματικό γάργαρο νερό και κάτι άλλο,

αναλογίστηκα την υπόσχεση που είχα δώσει στον εαυτό μου κάποτε, ότι θα μιλάω στους ανθρώπους γι' αυτήν την κοπέλα του Ασύλου Ανιάτου Πατρών, ως παράδειγμα γνήσιας, αυθεντικής, αληθινής χριστιανικής ζωής.

Και αυτό θέλησα να κάνω. Μην παρεξηγήσετε την πράξη μου. Ίσως σας φανεί υπερβολική. Δικαιολογείστε όμως, παρακαλώ σας την γνησιότητα των προθέσεών μου...

Λίγες ημέρες πριν, επισκέφθηκα το κοιμητήριο στο οποίο ενταφιάστηκε το μαρτυρικό από τις ασθένειες σώμα, της Δήμητρας Κόντου, με την επιθυμία να ανάψω το καντήλι της, να ακουμπήσω το χώμα που σκεπάζει το αγγελικό πλέον σώμα της, να αγγίξω για λίγο την αιωνιότητα, να ψηλαφήσω το νόημα της άλλης ζωής, που πηγάζει μέσα από ένα κοιμητήριο... Δεν το κατάφερα όμως. Αλήθεια στενοχωρήθηκα... Δεν το περίμενα έτσι. Ο τάφος της ήταν δυστυχώς μια παράξενη συλλογή από άγρια λουλούδια, που πράγματι χαλούσαν την ηρεμία του τόπου. Σκέφτηκα, τελικά, πόσο εύκολα ξεχνάμε οι άνθρωποι! Το χαρτί της λημοσύνης είναι μάλλον εύχρηστο και φθινό για τις καρδιές των ανθρώπων...

Έριξα ευθύνη πρώτα στον εαυτό μου. Άναψα το καντήλι της και της υποσχέθηκα πως δεν θα επιτρέψω στον εαυτό μου τουλάχιστον, να την ξεχάσω, ή να την θυμάμαι μόνο μια φορά στην μνήμη της. Και αυτό θέλω να το κάνω.

● Άλλωστε δεν είναι εύκολο, να ξεχάσεις την Δήμητρα Κόντου, όταν αυτή για σένα ήταν η μεγάλη σου αδελφή.

Το « **έκτο παιδί της οικογένειάς μας**», όπως χαρακτηριστικά και υπερήφανα έλεγε.

● Δεν είναι εύκολο να λησμονήσεις τον άνθρωπο που σου δίδαξε πως **μπορείς να είσαι χαρούμενος**, να αισθάνεσαι ευλογημένος ακόμα και αν από τα 13 σου χρόνια βρίσκεσαι, ή μάλλον δοκιμάζεις στο αγιασμένο κρεβάτι του πόνου.

● Δεν είναι εύκολο να φύγει από την μνήμη σου, **η υπομονή της, η μεγάλη αντοχή της στον πόνο**, η έντονη ευχαριστία της στο Θεό, την ώρα που ξημέρωνε νέος πειρασμός.

● Ζωηρή στην θύμησή μου η εικόνα, εκείνη την φοβερή γι' αυτήν, ημέρα της μνήμης του Αγίου Παντελεήμονος, στις 27 Ιουλίου που υπήρξε η αρχή του τέλους της επίγειας παρουσίας της. « **Τώρα μπαίνω στην τροχιά του ουρανού... Μην προσεύχεστε για την υγεία μου, αλλά για την καλή ενώπιον του Χριστού απολογία μου... Στην τροχιά του ουρανού**». Έλεγε χαρακτηριστικά...

Ακούγετε μέχρι και σήμερα στην καρδιά μου ο λόγος της εκείνος, που δεν μπορεί εύκολα να ξεχαστεί, όσα χορτάρια και αν φυτρώσουν γύρω από την καρδιά μου.

Μήνυμα ζωής για την τότε παιδική μου ψυχή! Στην τροχιά του ουρανού! Μάθημα ιερατικής πορείας για την σήμερα διακονία μου. **Στην τροχιά του ουρανού, να στοχεύει κάθε σκέψη, κάθε λογισμός, κάθε πράξη, τα πάντα στη ζωή μας...**

Κάπου εδώ σταματώ. Θα μπορούσα να γράψω και άλλα πολλά. Θεωρώ όμως πως και πάλι ήρθε στη θύμησή μας, η μορφή της. Και έτσι αφήνει την ευκαιρία να φανταστούνε όσοι δεν την γνώρισαν, και να θυμηθούμε και στο εξής να μην

λησμονούμε, όσοι την γνωρίσαμε, και ωφεληθήκαμε από το ξαφνικό πέρασμά της από αυτήν την ζωή.

Αιωνία σου η μνήμη!

Το Σάββατο 12 Οκτωβρίου 2013 στις κατασκηνώσεις του π. Γερβασίου θα τελεσθεί Θ. Λειτουργία και εν συνεχεία Ιερό Μνημόσυνο για τα 14 χρόνια από την κοίμηση της μακαριστής Δήμητρας Κόντου...

Όσοι την γνώρισαν αξίζει τον κόπο να έρθουν...

Έναρξις Όρθρου: 07:15- 10:00π.μ.

Αναπλαστική Σχολή Πατρών

www.anaplastiki.gr